

РЕШЕНИЕ

№ 4290

гр. София, 30.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 16.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **2133** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 64, ал. 7 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалбата на С. К. К. против писмено разпореждане от 14.12.2020 г. /230-43967/18.1.2020 г./ на полицейски орган М. М. - полицейски инспектор при 06 РУ на СДВР. Наведени са доводи за незаконосъобразност, поради неспазване на установената форма и допуснати нарушения на материалния закон - отменителни основания по чл. 146, т. 2 и т. 4 от АПК. Посочва се, че в нарушение на чл. 64, ал. 5 от ЗМВР в оспореното разпореждане липсват изискуеми се реквизити, а именно: фактическите и правни основания за издаване на разпореждането; в разпоредителната част не е ясно определено задължението на адресата и не е определен срок за изпълнение. Претендира се отмяна на оспорената заповед и присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът - Полицейски орган М. М. - полицейски инспектор при 06 РУ на СДВР не изразява становище по жалбата.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази приложимите правни норми, намира жалбата за ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена от надлежна страна-адресат на оспорения индивидуален административен акт в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Предмет на оспорване в настоящото съдебно производство е разпореждане от 14.12.2020 г. /230-43967/18.1.2020 г./ на полицейски орган М. М. - полицейски инспектор при Об РУ на СДВР, с което е разпоредено на С. К. К. да не влиза във физическа и словесна саморазправа с М. И. К..

В чл. 6 от МВР са посочени основните дейности на Министерството на вътрешните работи, като сред тях са оперативно-издирвателна, охранителна, разследване на престъпления, осигуряване на пожарна безопасност и защита при пожари, бедствия и извънредни ситуации, осигуряване на достъп на гражданите до службите за спешно реагиране чрез Националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112 (ЕЕН 112), информационна, контролна, превантивна, административно наказателна и предоставяне на административни услуги. Отделните видове дейности на Министерството на вътрешните работи са регламентирани в раздел II (оперативно-издирвателна дейност), раздел III (охранителна дейност), раздел IV (дейност по разследване на престъпления), раздел V (осигуряване на пожарна безопасност и защита при пожари, бедствия и извънредни ситуации), раздел Va (осигуряване на достъп на гражданите до службите за спешно реагиране чрез Националната система за спешни повиквания с ЕЕН 112), раздел VI (информационна дейност), раздел VII (контролна дейност), раздел VIIa (превантивна дейност) и раздел VIII (административно наказателна дейност и предоставяне на административни услуги). Съгласно чл. 61, ал. 2 от МВР за осъществяване на индивидуалната превенция на правонарушенията полицейските органи извършват действия по отношение на лица, за които има достатъчно основание да се предположи, че ще извършат престъпни или други противоправни действия, които застрашават обществения ред, а съгласно чл. 61, ал. 4 от за пресичане на престъпления полицейските органи осъществяват мероприятия за преустановяване на изпълнителното деяние, предотвратяване настъпването на престъпните му последици и ограничаване на техните размери.

За изпълнение на възложените им функции, съобразно чл. 64, ал. 1 от ЗМВР, полицейските органи могат да издават разпореждания до държавни органи, организации, юридически лица и граждани. В процесния случай, от съдържанието на обжалваното разпореждане се установява, че същото е издадено за изпълнение на възложени функции на Министерството на вътрешните работи по опазване на обществения ред. Разпореждането съдържа само бланкетно позоваване на чл. 64 от ЗМВР и разпоредителна част, но не посочва обстоятелствата, които са били осъществени и които са наложили неговото издаване. Разпореждането не съдържа фактическите основания за издаването му. Административният орган не е посочил осъществилите се факти, които са обосновали необходимостта от издаването на разпореждане с посоченото съдържание. Съгласно чл. 64, ал. 5 от ЗМВР, разпореждането, издадено в писмена форма съдържа наименование на органа, който го издава, адресат на разпореждането, фактически и правни основания за издаване, разпоредителна част, с която се определят правата или задълженията, начинът и срокът за изпълнението, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, дата на издаване и подпис на лицето, издало разпореждането, с означаване на длъжността му. Разпореждането, предмет на съдебен контрол в производството пред тази съдебна инстанция не съдържа фактически основания за издаването му, което е нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК и основание за отмяна по чл. 146, т. 3 от АПК. По принцип мотивите към административен акт могат да се съдържат в други актове, които

предхождат издаването му, но в посочения случай такива не са налице. Затова липсата на изложени фактически основания за издаване на акта и липсата на посочено правно основание, при наличието на което полицейският орган издава разпореждането по чл. 64 от ЗМВР, представлява нарушение от категорията на съставляващите отменително основание. Липсата на фактически основания пречатства проверката от страна на съда дали с разпореждането е упражнена възложената по ЗМВР функция за опазване на обществения ред, което по същността си представлява нарушаване на принципа на законност по чл. 4 от АПК. Мотивите, които следва да изложи административният орган трябва задължително да са съобразени с естеството на административния акт и по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на компетентния административен орган, който е издал акта, така че да дадат реалната възможност на лицето, чиито права са засегнати от акта да се запознае с основанията за издаване на административния акт, а на компетентния съд да се даде възможност по този начин да упражни своя контрол.

С оглед на изложеното и предвид липсата на изложени фактически основания, мотивирали административния орган да издаде оспорената заповед се налага извода, че същата е постановена без да са изяснени всички факти и обстоятелства от значение за случая, в нарушение на административно производствените правила и при неправилно приложение на материално правните разпоредби. Същата подлежи на отмяна в условията на чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК.

Предвид изхода на спора и факта, че пълномощникът на оспорващия своевременно е поискал присъждане на разноски, такива следва да бъдат присъдени по реда на чл. 143, ал. 1 от АПК. Не е налице възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК. Разноските са в размер на 310 лева и представляват заплатена държавна такса за образуване на административно производство в размер на 10 лв. и 300 лв. заплатено в брой адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие.

Предвид изложеното, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на С. К. К. писмено разпореждане от 14.12.2020 г. /230-43967/18.1.2020 г./ на полицейски орган М. М. – полицейски инспектор при 06 РУ на СДВР.

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на С. К. К. разноски по делото в размер на 310 /триста и десет/ лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, Тричленен състав в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: